

Среден размер на жилищната площ на едно лице — м ²	Население	Относително тегло — %
Общо за гр. София	610,688	100.0
в това число :		
до 3 кв. м	21,824	4.1
от 3 до 5 кв. м	234,638	38.5
от 5 до 8 кв. м	218,426	35.8
от 8 до 10 кв. м	97,080	15.9
от 10 до 12 кв. м	21,855	3.6
от 12 до 14 и повече кв. м	2,723	0.4

Около 60 на сто от населението, живеещо в град София, разполага с жилищна площ под установената норма от 9 кв. м и 40 на сто от населението разполага с жилищна площ над установената норма.

С бъдещото развитие на София, основа на което е Генералният план на града, който предвижда построяването на 4,000,000 кв. м нова жилищна площ, жилищното състояние на населението на града ще се подобри още повече. Гаранция за това подобрене е политиката на Партията и Правителството за непрекъснатото подобряване на материалното положение на трудещите се.

Успехите, постигнати от народната власт в жилищното строителство, са големи и неоспорими, като се има пред вид, че на 9. IX. 1944 г. София представляваше един полуразрушен град, възстановяването на който изискваше грамадни усилия и средства. Тези успехи изпъкват още по-ясно, като се направи едно сравнение между жилищното състояние на населението сега и в края на 1920 г., в периода след Първата световна война. Макар че през Първата световна война София не е била подлагана на бомбардировки, след войната, следствие от голямата разруха на народното стопанство, населението изпаднало в тежко материално положение, което се е отежнявало и от недостига на жилищни сгради. От данните за преброяването на жилищния фонд на град София на 31. XII. 1920 г. се вижда ясно класовото разслоение на тогавашното българско общество, при което голямата част от работниците и служителите са живеели в малки и неудобни квартири, състоящи се от по половин или едно жилищно помещение, докато буржоазната върхушка е живеела в просторни апартаменти. 75.6 на сто от домакинствата в София, съставляващи 64.2 на сто от населението, са заемали жилища, състоящи се от по половин или едно помещение, или по-точно от 1 стая или една кухня, 1 стая или половин стая, а само 1.9 на сто от домакинствата, съставляващи 5.7 на сто от населението, са живеели в жилища, състоящи се от 6 до 10 и повече помещения. Данните показват също така, че 84.8 на сто от домакинствата в София, които са живеели в 94.7 на сто от квартирите, са заемали квартири с малка жилищна площ и само 15.2 на сто — с достатъчна жилищна площ.

Въпреки недостига на жилищен фонд в София през 1956 г. е имало необитавана жилищна площ.

Размерът на необитаваната жилищна площ е показан в следната таблица: